

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202823
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514202823.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939 proti žalovanému K. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XX, XXX XX K., občan SR, v konaní o zaplatenie 36,22 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 36,22 eur s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 12.09.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eur a iných trov v sume 3,40 eur a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.05.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 36,22 eur predstavujúcej úhradu základného cestovného vo výške 6,22 eur a sankcie za cestu bez platného cestovného lístka v sume 30 eur, ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný dňa 11.09.2013 využil službu poskytovanú žalobcom, a to prepravu osôb na železničných dráhach nastúpením na vlak č. 601 bez platného cestovného dokladu na trati Bratislava hl. st. - Trenčín - 124 km. Žalovaný svoju cestu sprievodcovi vopred neohlásil a pri kontrole cestovných dokladov na výzvu sprievodcu žalovaný cestové odmietol uhradiť a bol vylúčený z prepravy. Pričom úhradu za takéto cestovanie vrátane sankcie do podania návrhu na začatie konania ani na základe výzvy právneho zástupcu žalobcu nezaplatil.

Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 2Ro/95/2014-21 zo dňa 10.06.2014, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho uznesením č.k. 2C 165/2014- 36 zo dňa 25.11.2014 zrušil.

Následne súd preveril pobyt žalovaného doručil mu návrh žalobcu a obom účastníkom zaslal poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. Žalovaného zároveň vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadril v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obhajobu a pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich

.tvrdení. Zároveň ho poučil, že ak nesplní túto svoju povinnosť podľa § 114 ods. 2 O.s.p. uloženú uznesením, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Poučenie spolu s výzvou prevzal žalovaný dňa 05.09.2014.

Žalovaný sa k veci nevyjadril.

Žalobca podaním doručeným súdu dna 11.08.2014 oznámil, že súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania.

Keďže predmet konania neprevyšuje 1000 eur v zmysle § 200ea O.s.p. ide o drobný spor, pri ktorom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, preto súd dňa 02.10.2014 vyvesil na úradnej tabuli súdu a elektronicky zverejnil oznám, že dňa 25.11.2014 bude vo veci účastníkov konania verejne vyhlásený rozsudok, ktorý následne vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov - oznámenie o chybách a nedostatkoch, faktúra č. 1600005427, upomienka z 20.11.2013, prepravný poriadok, cenník č. 16, výpisom z obchodného registra žalobcu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalovaný dňa 11.09.2013 využil službu poskytovanú žalobcom a to prepravu osôb na železničných dráhach nastúpením na vlak č. 601 bez platného cestovného dokladu na trati Bratislava hl. st. - Trenčín - 124 km.

Podľa oznámenia o chybách a nedostatkoch cestovné odmietol sprievodcovi uhradiť a následne za asistencie polície bol vylúčený z prepravy.

Žalobca dňa 17.10.2013 vystavil žalovanému faktúru č. 1600005427 za cestu bez cestovného lístka v sume 36,22 eur splatnú dňa 31.10.2013, ktorú žalovaný napriek upomienke zo dňa 20.11.2013 doposiaľ neuhradil.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 760 Obč. zák. zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určeného riadne a včas.

Citované ustanovenie nepriamo vymedzuje pojem zmluvy o preprave osôb tým, že ustanovuje základné práva a povinnosti účastníkov tejto zmluvy. Podľa tohto ustanovenia zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil na miesto určené riadne a včas. Ide o zmluvu uzavretú medzi dvoma účastníkmi, t.j. medzi cestujúcim a dopravcom. Doprava osoby na miesto učenia sa uskutočňuje určeným dopravným prostriedkom, ktorý si cestujúci zvolil, za odplatu (cestovné). Formu a spôsob uzavretia zmluvy o preprave osoby zákon žiadnym spôsobom nevymedzuje. Ide o zmluvu neformálnu, ktorá sa môže uzavrieť rôznym spôsobom určeným v prepravnom poriadku podľa druhu a spôsobu dopravy.

Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení k 11.9.2013 cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa § 16 ods. 4 písm. c), f) citovaného zákona cestujúci je povinný

c) preukázať sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z neho platným prepravným dokladom označeným osobám oprávneným kontrolovať prepravné doklady.

f) dodržiavať podmienky zmluvy o preprave vrátane prepravného poriadku.

Podľa § 16 ods. 7 citovaného zákona podrobnosti o právach a povinnostiach cestujúcich upraví dopravca v medziach tohto zákona a predpisu podľa odseku 5 v prepravnom poriadku.

Podľa čl. B 4.2 Prepravného poriadku Železničnej spoločnosti Slovensku, a.s. cestujúci, ktorý na tratiach ŽSR nastúpi do vlaku bez platného cestovného lístka a sprievodcovi sa vôbec neprihlási, alebo sa prihlási až po vyzvaní, je povinný zaplatiť cestovné z nástupnej stanice do cieľovej stanice a úhradu poľa cenníka č. 16 vo výške šesťdesiatnásobu cestovného bez príplatkov a zliav v 1. Tarifnom pásme podľa zákona o doprave na dráhach (ďalej len prírážka vyššia).

Podľa bodu 4. Cenníka č. 16 prírážka vyššia - za cestu bez platného cestovného lístka je 30,- eur okrem cestovného.

Podľa § 559 ods. 1 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný cestovaním bez platného cestovného lístka porušil § 16 ods. 4 písm. c) zák. č. 514/2009 Z.z. preto v zmysle citovaného § 8 ods. 5 zákona č. 514/2009 a Prepravného poriadku žalobcu je okrem cestovného v sume 6,22 eur povinný uhradiť aj prírážku - sankciu v sume 30 eur , preto ho súd zaviazal k úhrade sumy 36,22 eur.

Žalobca ďalej žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 5,50 % od 12.09.2013 do zaplatenia.

Žalovaný cestoval bez platného cestovného lístka prostriedkom žalobcu dňa 11.9.2013, už v tento deň v zmysle citovanej právnej úpravy bol povinný zaplatiť cestovné a prírážku, z uvedeného vyplýva, že nasledujúcim dňom t.j. 12.9.2013 bol v omeškaní a žalobcovi od tohto dňa patrí úrok z omeškania.

Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 12.9.2013 bola v sadzbe 05 %, potom úrok z omeškania je 5,5 %, keďže žalobcom požadované úroky z omeškania sú v súlade s citovanou právnou úpravou, súd aj v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k úhrade 5,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 36,22 eur od 12.9.2013 do zaplatenia.

Z uvedených dôvodov súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami návrhu v celom rozsahu vyhovel.

O trovách súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva proti žalovanému , teda účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal.

Žalobca si uplatnil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur, poplatku za upomienku v sume 2 eura a poštovného v sume 1,40 eur, pričom je súd viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Keďže žalobcom uplatnené trovy konania sú účelné, súd zaviazal žalovaného k úhrade trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur a z iných trov v sume 3,40 eur (upomienka a poštovné).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva

do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu

ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.